

МОРФОЛОГІЧНА ОЦІНКА ВПЛИВУ КОМПОЗИЦІЇ НА ОСНОВІ КОМБІНАЦІЇ ГЛЮКОЗАМІНУ ГІДРОХЛОРИДУ ТА ДОКСИЦИКЛІНУ ГІДРОХЛОРИДУ НА ПЕРЕБІГ СИСТЕМНОГО СТЕРЕОЇДНОГО АРТРОЗУ У ЩУРІВ

Зупанець І.А., Ткаченко К.М., Отрішко І.А.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Ревматичні захворювання, що представляють собою велику групу різноманітних за своєю природою нозологічних форм, займають значне місце в світовій клінічній практиці. Питання раціональної терапії захворювань, в тому числі інфекційного та аутоімунного генезу, в різних галузях медицини, окремо, в ревматології, вимагають до себе найпильнішої уваги.

Поглиблене вивчення терапевтичних властивостей композиції проведено на моделі системного стероїдного артрозу, викликаного дексаметазоном, яку відтворювали шляхом внутрішньом'язового трикратного введення дексаметазону фосфату у дозі 7 мг/кг з інтервалом в один тиждень з елементами модифікації, що полягали у підвищенні дози глюкокортикостероїду. Тварин випадковим чином розподіляли на 7 дослідних груп по 10 тварин у кожній: 1 – інтактний контроль; 2 – контрольна патологія (модель остеоартрозу без лікування); 3 – тварини, що одержували досліджувану композицію (1:2) у дозі ЕД₄₀ 44,86 мг/кг; 4 – тварини, що одержували глюкозаміну гідрохлорид в дозі ЕД₄₀ 29,83 мг/кг; 5 – тварини, що одержували доксицикліну гідрохлорид у дозі ЕД₄₀ 15,03 мг/кг; 6 – тварини, що одержували диклофенак натрію у дозі 8,0 мг/кг; 7 – тварини, що одержували препарат «Терафлекс®» в умовнотерапевтичній дозі 50 мг/кг. На 56-й день тварин виводили з експерименту шляхом декапітації під ефірним наркозом та проводили забір біоматеріалу для клінічних, біохімічних, морфологічних та імуногістохімічних досліджень.

У суглобах щурів під впливом дексаметазону виникають всі морфологічні маркери ранніх стадій деформуючого остеоартрозу: зниження клітинної щільності; дистрофічні зміни хондроцитів; багатоклітинні ізогенні групи, що чергуються зі спустошеними ділянками; нерівномірне забарвлення матриксу; патологічна васкуляризація та осифікація хряща в місцях, де є зміни; узурованість суглобової поверхні; зміни у синовіальних оболонках; осередковий лізис кісткової й фіброз мієлоїдної тканин. Під впливом композиції товщина суглобового хряща відновлюється до показників інтактних тварин, показник клітинної щільності достовірно перевищував такий у тварин контрольної патології на 30 % ($p < 0,05$), а кількість випадків з відхиленням від норми знижується до 50 % ($p < 0,05$).

Таким чином, можна зробити висновок про виражений сприятливий вплив композиції на морфологічні показники обміну хрящової і кісткової тканини, що виявляється в зниженні запального і дистрофічного процесів.